

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Beverage Trademark Co. Ltd BTM (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie R 652/2011-2;
- obciążenie OHIM i Beverage Trademark Co. Ltd BTM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny międzynarodowy znak towarowy „KASTEEL” dla towarów należących do klasy 32 — międzynarodowa rejestracja nr W 975 634

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Beverage Trademark Co. Ltd BTM

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „CASTEL BEER” dla towarów należących do klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw zostaje uwzględniony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie skargi

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Borrajo Canelo i in. przeciwko OHIM — Technoazúcar (PALMA MULATA)

(Sprawa T-381/12)

(2012/C 343/29)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ana Borrajo Canelo (Madryt, Hiszpania), Carlos Borrajo Canelo (Madryt), Luis Borrajo Canelo (Madryt) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López).

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Technoazúcar (Hawana, Kuba)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie niezgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego [obecnie rozporządzeniem (WE) nr 207/2009] decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 maja 2012 r. w sprawie R 2265/2010-2, oddalającej odwołanie wniesione przez wnoszących o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku od decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 24 września 2010 r., na mocy której oddalono wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 4 602 454 „PALMA MULATA”, zarejestrowanego dla „rumu”, należącego do klasy 33;
- obciążenie strony pozwanej i — w razie przystąpienia do sprawy — interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „PALMA MULATA” dla towarów z klasy 33 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 602 454

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Technoazúcar

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Schlyter przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/12)

(2012/C 343/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carl Schlyter (Linköping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i S. Schubert)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmowy Komisji Europejskiej przyznania całkowitego lub częściowego dostępu do jej opinii i uwag wydanych w odpowiedzi na zgłoszenie 2011/673/f odnoszące się do treści i warunków składania rocznych oświadczeń o substancjach nanocząsteczkowych złożone przez Republikę Francuską na podstawie dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej, na podstawie art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, a także kosztami poniesionymi przez potencjalnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie oraz braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽³⁾ ze względu na to, że:

— procedura przewidziana w dyrektywie 98/34/WE nie jest objęta ustanowionym w art. 4 ust. 2 tiret trzecie wyjątkiem od ogólnej zasady ujawniania w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001;

— Komisja niewłaściwie zastosowała art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 twierdząc, że ujawnienie żądanych dokumentów stanowiłoby konkretne i rzeczywiste zagrożenie dla interesu Komisji w ramach procedury przewidzianej w dyrektywie 98/34/WE.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy zastosowaniu kryterium nadrzędnego interesu publicznego zgodnie z wymogami art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ze względu na to, że:

— W tym przypadku art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 wzmacnia nadrzędny interes publiczny. Zaskarżona decyzja nie uwzględnia nadrzędnego interesu publicznego przy ujawnianiu żadanego dokumentu i została wydana z naruszeniem prawa, zawiera oczywisty błąd w ocenie oraz nie została wystarczająco uzasadniona przy stosowaniu dwóch ww. przepisów.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia przy stosowaniu art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ze względu na to, że:

— zaskarżona decyzja pozbawiona jest jakiegokolwiek uzasadnienia i zawiera oczywisty błąd w ocenie polegający na nieprzyznaniu częściowego dostępu na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/12)

(2012/C 343/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intrasoft International SA (Luxemburg, Luxemburg) (przedstawiciel: S. Papuas, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 10 sierpnia 2012 r. (nr: RH(2012)3471) oraz dorozumianego oddalenia skargi na wskazaną decyzję wniesionej przez skarżącą w dniu 10 sierpnia 2012 r. tak, aby skarżąca została dopuszczona do udziału w dalszych etapach przetargu;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia specyfikacji oraz zasady dobrej administracji. W szczególności skarżąca podnosi, że dodatkowe informacje i wyjaśnienia przekazane przez instytucję zamawiającą wszystkim oferentom biorącym udział w procedurze przetargowej stanowią uzupełnienie specyfikacji, są częścią ram prawnych rządzących omawianą procedurą i w związku z tym są wiążące dla wszystkich stron włącznie z instytucją zamawiającą. W niniejszej sprawie owa specyfikacja została naruszona przez stronę pozwaną.